

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Χίλια ὀκτακόσια κι' ἐνενηνταῖζή,
στέφανον λαχάνω ἡ πατρίς ἄς πλέξῃ.

Δωδέκατος ὁ χρόνος εἶναι
κι' ἔδρα μας πάλιν αἱ 'Αθῆναι.

Τῶν ὁρῶν μας μεταβολή, ἐνδιαφέρουσα πολὺ.

Γράμματα καὶ συνδρομαὶ — ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ.

Συνδρομή γιὰ κάθε χρόνο — δὲ καὶ φράγκα εἶναι μόνο.

Γιὰ τὰ ἐνά ὅμως μέρη — δέκα φράγκα καὶ 'σὸ χέρι.

Εἰς γνῶσιν φέρομεν παντὸς εὐμούσου τελεπῇ
ὅτι πωλοῦμεν σώματα «Ρωμηοῦ» ἀνελλιπῇ
πρὸς δύο εἰκοσάφραγκα, κι' ὅποιος ἀπ' ἐξω θέλει
δὲν θὰ πληρῶνῃ εἰς αὐτὰ Ταχυδρομίων τέλη.

Ἰουνίου πρῶτον,
μέσα κι' ἐξω κρότοι.

Πενήντα πέντε καὶ πεντακόδια
κι' ἡ Κορδονάρα φρεντυδιᾶς.

**Μὴδ κόρη καὶ μὴδ μάννα,
λερὴ δὲν 'Αἰσιγγάνα.**

Ἵστῃ μάννα τὴν ἐλευθερὴ φωνάξ' ἡ κόρη σκλάβᾶ :
γιὰ κύτταξε τῆς κόρης σου τὰ θάνατα βουνά,
γοῖκα βοή παλληκαριῶν, γιὰ 'δες φωτιαὶς καὶ λάβα,
ἐγὼ ζῆτῶ μὲ τὸ σπαθὶ καὶ σὺ μὲ τεμενᾶ.

» Μὲς 'στῆς σφαγῆς τὸ βογγητό, 'στοὺς χαλασμοὺς τοὺς τόσους,
ὀλίγα βόλια στείλε μου παρηγοριά νὰ 'βρῶ,
δὲν θέλω τὴν βοήθεια σου, δὲν θέλω Φραγκο-Ρώσους,
ὀλο φονιάδες ἔγιναν καὶ Τοῦρκοι μὲ σταυρό.

» Μάννα, ποὺ σκύβεις 'στὸν φονιά, 'στὸν ἄτιμο τὸν Τοῦρκο,
γύρνα καὶ 'δες τὰ σπῆττα μου, τὰ κάστρα, τὰ χωριά μου,
μάννα μου, παραχῶντες 'στῆς 'λευθεριάς τὸν βοῦρκο
καὶ περγελάς τὴν παρνειά καὶ τὴν παλληκαριά μου. »

Κι' ἡ μάννα στέκει καὶ γελᾷ 'στῆς κόρης τῆς τοὺς ὀρήνους,
γελώντας βλέπει τῇ σφαγῇ καὶ τὰ καυμένα κάστρα,
κι' ἡ κόρη σκούζει τρεῖς φορὰς ἀνάθεμα σ' ἐκείνους,
ποὺ τῆς τιμῆς σου σ' ἔκαναν πομπὴ καὶ περγελάστρα. »